

לעמית ואביב הגואל יש חזון, להקים את
"עיר האור" על הר אלדד, סמוך למדרשת שדה-בוקר.
"עמותת מרכז האור" שהקימו ושפועלת בין
כותלי המדרשה סחפה אחריה חניכים רבים, חלקם
מדווחים על חוויות פיזיות ונפשיות קשות. הגואל, שעל
פי עדותו שלו היה מסומם ועברייני, הוא עכשיו
"האור הטהור", ולשפוט אותו, כותבת אשתו, "זה
כמו לנסות ולשפוט את אלוהים"

איילת קדם

חינוך מיוחד ■ כיצד פעלה קבוצה מיסטית בהנהגת מורה

וירי

«באחד הבקרים, כשעדיין לא הייתי התלמיד שלו לרוחניות וקבלה, שאלתי את אביב הגואל אם אני יכול להיפגש איתו. המסתוריות והוסר הנגישות שלו משכו אותי. הוא בקושי יצא מהבית וכל הזמן הסתגר בחדר שלו, והיו שמועות על כך שהוא כותב ספר. אביב הסכים וביקש שניפגש בלילה בפנינת החי, אחרי כיבוי האורות שעושים המדריכים בפנימייה. לא הבנתי למה דווקא אז, אבל הגעתי. "ישבנו על שולחן העץ שהיה שם, שאלתי אותו כל מיני שאלות, ואז הוא הקים אותי במין ברוטליות כזאת והתחיל ליישר אותי. יש לי גב קצת כפוף, והיישור הזה שהוא עשה לי לגב כאב מאוד. אחר כך הוא לחץ לי על כל מיני מקומות בגוף. הוא לחץ חזק. עצר, המשיך, ואני הייתי קפוא לגמרי ולא יכולתי לזוז. לא הבנתי בכלל מה הולך איתי. פתאום הוא נעלם לכמה דקות, ואז הרגשתי מכה בגב ונפלתי על הברכיים. הוא הרים אותי בברוטליות, הרגשתי כאבים איומים. אביב אמר לי איזה משפט תנ"כי ואז אמר: 'תעוף מפה'»

«««

אלף פרצופים
לרע, כולם סופם בוכים,
אביב הגואל

לתנ"ך ובעלה "הלוחם אל האור" במדרשת שדה־בוקר

תושבי

4x4 made in Turkey

לצאת לטח לטיול ג'יפים.
לטפס בקניונים הצוריים של קפדוקיה.
להתארח במלונות חצובים בסלע.
לגלות ערים תת-קרקעיות שהזמן לא נגע בהן.
חווייה לכל החיים.

טורקיה.

ניחוח אירופאי. שווקים צבעוניים.
אתרים היסטוריים. תרבות עכשווית.
נופים עוצרי נשימה. חופים בלתי נשכחים.
אירוח כיד המלך. במיוחד בשבילך.

ויהי חושך

(המשך מעמוד קודם)

"למחרת סיפרתי את זה לעמית, אשתו, והיא אמרה: 'אביב כבר סיפר לי הכל. הוא היה ממש בשוק מזה שהצלחת לקום מהמכה והוא מעריך אותך על זה מאוד, כל הכבוד לך. המכה היתה בעוצמה גדולה מאוד, כאילו שעברת כמה גלגולים (גלגול פירושו מחזור חיים אחד של אדם לפי הקבלה - א"ק) בבת אחת'.
"השיחה הזאת שאבה אותי עמוק פנימה, לתוך 'עמותת מרכז האור' שהקימו עמית ואביב. כל שיחה איתם משכה אותי

ר': "הייתי כולי מלא בדמעות, והיא אמרה 'אני ממש לא מאמינה שזה קורה לך' והסבירה שלפעמים הנשמה יוצאת מהגוף. ככה התחלתי להתקרב אליה, והיא לימדה אותי מיסטיקה. אחר כך עמית התחילה פתאום להגיד על כל מיני דברים 'דיברתי עם אביב', 'שאלתי את אביב', 'אביב אמר'"

א': "היה לי מאוד קשה. בכיתי במשך לילות שלמים ולא ישנתי, חיפשתי מישהו שיוציא אותי מתוך העצב. עמית, שהיתה המחנכת של הכיתה המקבילה, היתה זו שמדברים איתה. אז גם אני הלכתי אליה. היא היתה מין קרש הצלה שיכולתי להיאחז בו. לא רק אני נאחזתי בה

כיתה י"א", הוא מספר. "היו לי בעיות קשות בבית. בזמן טיול שעשינו לגליל שמתי לב שכל מיני אנשים מספרים לעמית את החלומות שלהם, אז החלטתי לפנות אליה. בנסיעה חזרה לשדה-בוקר התחלתי לדבר איתה. סיפרתי לה את החוויות שעברתי באותה תקופה, והיא תפסה אותן כחוויות מיסטיות".
אילו חוויות היו לך?

"קמתי בוקר אחד בבית ההורים והרגשתי שאני קפוא ומשותק. לא יכולתי לקום מהמיטה. נאבקתי בזה ואיבדתי תחושה של זמן. רציתי לקרוא לאבא שלי ששמעתי אותו מסתובב מעבר לדלת של החדר שלי, אבל הקול לא יצא לי מהגרון. בסוף הצלחתי איכשהו לצאת מהמיטה. ובבוקר הבא זה קרה לי שוב".

נבדקת? פנית לטיפול פסיכולוגי?

"לא. וגם לא סיפרתי את זה לאף אחד, חוץ מאשר לעמית. הייתי גם רואה פתאום את הגוף שלי כשאני כאילו נמצא מעליו, שוכב על המיטה ומטייל בבית. אני חושב שפסיכולוג היה אומר עליי שאני משוגע. אבל עמית פירשה את זה באופן מיסטי ודיברה איתי על עולמות אסטרליים. הייתי כולי מלא בדמעות, והיא אמרה 'אני ממש לא מאמינה שזה קורה לך' והסבירה שלפעמים הנשמה יוצאת מהגוף. ככה התחלתי להתקרב אליה ושאלתי כל מיני שאלות, והיא לימדה אותי מיסטיקה. אחר כך עמית התחילה פתאום להגיד על כל מיני דברים 'דיברתי עם אביב', 'שאלתי את אביב', 'אביב אמר'.

"כעבור כמה זמן, אחרי מה שקרה בפגנת החי, עמית הכניסה אותי לתוך החדר של אביב, שיש בו רק מיטה ושולחן. זה היה סימן לזה שעברתי שלב מבחינה רוחנית. שהתקדמתי. כי רק כשמתקדמים פוגשים את אביב. הוא שאל אותי כל מיני שאלות ופתאום פתח את 'ספר יצירה' (ספר קבלה שלפי המסורת נכתב על ידי אברהם אבינו - א"ק), והעינייים שלו נהיו קמוצות כאלה. אני לא ממש הבנתי מה קורה, זה נראה לי נורא נשגב. כמו מבחן כוח.

"כשיצאתי, עמית אמרה בהתרגשות: 'וואו, אני לא מאמינה, הוא פתח לעיניך את הספר'. ואני הפכתי להיות התלמיד של אביב".

לפתור את מצוקותיהם הרגשיות. א', 20, בת שכבה של ר': "אביב הנחה אותי, על ידי נגיעות, איפה אני צריכה לשים את כדור האור כדי שיהיה בתוכי. הוא אמר שהבעיה שלי היא בלב. כשהייתי בצבא, הוא גם נשכב עליי כשהיינו שנינו בחדר שלו, שבו הוא לימד. זה קרה פעם אחת. הוא לא אמר כלום, רק ביקש ממני להתרכז ושכב עליי. אני הבנתי שהוא עושה את זה כדי להעביר לי אור ללב, כי על הנושא הזה דיברנו לפני כן. הרגשתי קצת מוזר. בהתחלה לא הבנתי למה הוא עושה את זה, אבל תכף הרחקתי את המחשבות האלה. הסברתי לעצמי שהוא יודע מה הוא עושה".

כמשך ארבע שנים פעלו בני הזוג במדרשת שדה-בוקר באין מפריע וסחפו אחריהם צעירים רבים במוסד. מנכ"ל המדרשה יעקב עיני, שלידי הועבר מידע ברבר פעילותם עוד ב-2003, בחר להוציא את המורה לשנת שבתון, אך לאחר מכן, בלחץ ארגון המורים שטען כי מדובר ב"ציד מכשפות", החזיר אותה לעבודה כספרנית. גורמים שונים במשרד החינוך, שאלוהם פנו חברי ועד הורים של בית הספר לחינוך סביבתי, לא שעו לפניותיהם לשבץ את הגואל להוראה מחוץ למדרשה.

כל זה לא עצר את המשך הפעילות של בני הזוג במדרשה, גם לא את חשיפת הקטינים לספרו של הגואל, שכריכתו מעוטרת זהב ("בספר זה נישאים דבריו של אלוהים", כך כתוב בעמוד הראשון שלו. "ספר זה הוא ספר קודש ויש לנהוג בו בהתאם"). רק השבוע, בהתערבות הורי תלמידים לשעבר, זימן עיני את עמית הגואל לשימוע שלפני פיתרון שייערך בשבוע הבא. עמית גם התבקשה לפנות את דירתה במקום עד לתחילת חודש יולי.

הגוף מטייל בבית

ר' הצטרף לקבוצת "מרכז האור" בתקופה קשה בחייו. כשחיפש אוויר קשבת, אדם שיוכל לשפוך בפניו את הלב. "הייתי אז בסוף

פנימה יותר ויותר. הייתי בכת שלוש שנים. עד שאביב החליט שהאנשים שנגייס מעכשיו לעמותה יצטרכו להשתחוו לנז. אמרתי שאני לא מוכן לזה ועזבתי. וכשעזבתי, הרגשתי מאוד בודד. עד עכשיו אני מרגיש ככה. רציתי לחזור, אבל עמית לא הסכימה".

זריו של אלוהים

ר' (השמות המלאים שמורים במערכת - א"ק), 20, יסיים בעוד כמה חודשים את שירותו הצבאי. עד לפני כשנה וחצי, וגם במהלך השירות, הוא היה חבר ב"עמותת מרכז האור", שאליה התוודע כשלמד בכיתה י' בתיכון לחינוך סביבתי במדרשת שדה-בוקר והתגורר בפנימייה במקום. עמית הגואל, אשתו של אביב, היתה אז המורה שלו לספרות ולתנ"ך.

הוא לא היה התנדף היחיד שנחשף לשיטותיהם הייחודיות של המורה הבלונדינית ובן זוגה הכריזמטי והמוזר, הלבוש תמיד לבן, שהעיד על עצמו שאלוהים מדבר אליו ואף כתב על כך ספר עב כרס בשם "כל בריות לבך אמת", שהופץ במדרשה ונקרא בשקיקה על ידי תלמידים בגיל ההתבגרות. רבים מבני השכבה שלו נפלו ברשת, כמו גם תלמידים משכבות אחרות וכמה מתלמידי המכינה הקדם-צבאית במקום.

עמית ואביב הגואל הבטיחו להם "השתפרות וצמיחה רוחנית, שלמות והגשמה עצמית. דרך אישית, העושה ומפתחת בהולך בה את תכונות הלוהם ומיישרת צעדיו אל האור. וכל זאת תוך הרחבת אופקים, חופש, התעלות והתקרבות לאלוהים", אם לצטט מחוברת המידע שהפיצו.

בפועל, זכו החניכים לשעות של מדיטציה שבהן נתבקשו לגלגל את עיניהם ו"לרחף מחוץ לגוף" תוך כדי סוגסטיית ודמיון מודרך, לטיפולים הוליסטיים ולשיחות דו-שבועיות שבהן שימשו להם בני הזוג מעין מטפלים והתיימרו

(המשך מעמוד קודם)

ר' היה לתלמיד הראשון של הגורו. חודשים ספורים אחרי שהתחיל ללמוד אצל אביב, באמצע שנת 2001, נהרגה הגר פלמה, בת שכנתו שנפלה מצוק במהלך טיול. המקרה הזה יצר תחושה קשה בקרב בני השכבה. על הרקע הזה חלה פריצת הדרך הגדולה של הקבוצה. עמית הגואל התחילה לדובב תלמידים ולדבר איתם. אחר כך הפנתה אותם לאביב. א', חברתה של פלמה, יצאה איתה לטיול ההוא שממנו לא שבה. "באותו יום סיימנו ללמוד מוקדם", היא משחזרת, "והחלטנו לצאת לטיול בסביבה. רק שתינו. אז זאת היתה נורמה. היום כבר אסור לטייל שם. טיפסנו על הר 'חוד עקב' וחפשנו דרך שבה נוכל לרדת. ומצאנו מקום לא טוב. הגר ירדה ראשונה. סלע התפורר במקום שבו היא ירדה, והיא נפלה. אני רצתי למטה, להזעיק עזרה, אבל לפי מה שאמרו לי, היא מתה במקום. "היה לי מאוד קשה. בכיתי במשך לילות שלמים ולא ישנתי, חיפשתי מישהו שיוציא אותי מתוך העצב. עמית,

ר': "הרגשתי מכה בגב ונפילתי על הברכיים. הוא הרים אותי בברוטליות, הרגשתי כאבים איומים. אביב אמר לי איזה משפט תנ"כי ואז אמר: 'תעוך מכה'. למחרת סיפרתי את זה לאשתו, והיא אמרה: 'כל הכבוד לך. המכה היתה בעוצמה גדולה מאוד, כאילו שעברת כמה גלגולים'

קטינים ושניים מתלמידי המכינה הקדם-צבאית נרשמו כחברי העמותה. בשלב הזה עדיין לא גבו כספים. הררישה לתשלום כניסה לכנסים של "מרכז האור" (כ-200 שקל) וההשתתפות בשיעורים הקבוצתיים שמעבירה עמית בדירה ששכרו בני הזוג לשם כך, ברחוב הרסה בבאר-שבע (כ-600 שקל לסימסטר), הגיעו מאוחר יותר.

כאפריל של אותה שנה הרביק אביב מודעות ברחבי המדרשה שבהן הציע "שיקוף רוחני". "מתחבט אחי? ים של אפשרויות?" כתב בהן הגואל, "בוא נשב ביחד, נראה נולד, נסיט צעיף של חושך". כ-20 מתלמידי המדרשה הגיעו אליו. גם אשתו לא נחה. באותה תקופה, על פי כמה עדויות, סייעה הגואל לאחד מתלמידיה להפסיק להשתמש בסמים ולא דיווחה על כך להנהלת המדרשה.

כשועד ההורים של המדרשה פנה למנכ"ל המדרשה יעקב עיני בדרישה לסלק את בני הזוג, עיני לא סילק אותם. הוא זימן את עמית הגואל ודרש ממנה לצאת בתום שנת הלימודים לשנת שבתון. הגואל גם חתמה על הסכם משפטי, שבו התחייבה שלא לפעול בתוך המדרשה. זה לא קרה. בשנת השבתון שלה פעילותה רק התרחבה. תלמידי המדרשה,

לפי עדותה של א', התבקשו אמנם לעזוב את הפעילות ב"מרכז האור" ולחזור כשיסיימו את לימודיהם. אך תלמידיה לשעבר, שהתגייסו בינתיים, המשיכו לפקוד את הבית בשדה-בוקר והפכו אותו למרכז הרוחני שלהם, כשהם מפיצים את תורת "מרכז האור". על חוברות המידע שהפיץ "מרכז האור" התנוססה הכתובת שאי-אפשר לטעות בה: "מרכז האור, מדרשת בן-גוריון".

החיילים, חברי הקבוצה, ניצלו כל חופשה ורגע פנוי למפגשים פרטניים עם הגואל ולפעילויות התנדבותיות שונות. א': "אביב דרש ממני הרבה. בכל שיחה שלי איתו הוא ביקש ממני שאבוא אליו. יצאתי אז מהבסיס רק פעם בשבועיים לשישי-שבת, ולא היה אכפת לו בכלל אם אבקר בבית או לא. והמפגשים איתו תמיד התארכו לתוך הלילה".

להגואל ולבת זוגו, שעכשיו היתה פנויה לגמרי לענייני העמותה, היתה הרבה עבודה. בעזרת ר' נכתב המצע האידיאולוגי שכלל את תכונותיו המתבקשות של לוחם האור ואת החזון העתידי: הקמת עיר האור על הר אלדר הסמוך למדרשה.

ר' היה גם בין אלה שעיצבו את הסטיקרים, את הדוכן ואת העלונים שחולקו על ידי החיילים ביריד אלטרנטיבי בגני התערוכה, שבו נמכר ספרו של הגואל. המאמינים גם נצטוו לקנות טבעת מכסף ולענוד אותה על זרת ידם השמאלית. הטבעת, כך הסביר להם אביב, היא בעלת סגולות מיוחדות

נפטר כשהיה ילד. הוא הפך לעבריין צעצוע. גנב מכשירי חשמל, היכה את אחד מחברי המושב קרש-ברנע, הסניף קוקאין. על חוויית הקוקאין שמוזכרת בספר כתב: "החומר היה קוק פרסי. ממכר ממדרגה ראשונה. ואני לא הרגשתי כלום". על הפריצה הראשונה עם חברו הטוב ירון כתב: "ירון קנה לום חדש. הוא גם ציפה אותו בחומר שמנטרל את טביעות האצבעות... ידעתי שאם פניי לפשע, אולי ירון צודק, כדאי ללמוד את העבודה מלמטה..." אבל אז הוא חווה לדבריו הארה: הוא טס בשמים היישר לחיקו המואר והאוהב של האלוהים. "מי הן פיסות האור האלה? נשמות אדם? אני עולה איתן? הבטתי בעצמי, אור כמוהם. אותו דבר... הרמתי ראש לתוך ההיכל!!! ואור! ענק, ענק, רחב, נפילתי אפיים אור... כן, עמית. הייתי אצלו בשמים... הייתי בהיכל!! בקודש הקודשים!!"

הספר, שלצר הקטעים האוטוביוגרפיים משובץ בשיחות שהכותב ניהל לדבריו עם האלוהים ובשלל תובנות במשקל נוצה כמו "אלף פרצופים לרע, כולם סופם בוכים", נגמר בהפי אנד. גיבור הספר, אביב הגואל, תיקן את דרכיו, "עשה תיקון", צרר את אשתו והעתיק את מגוריו מגבעתיים למדבר וחווה התגלות. מעוז ההתגלויות של הנביאים

הקדמונים. של משה, אליהו, מוחמד וישו. כעת מצטרף אליהם גם הגואל, שהאל לדבריו קורא לו "בני".

בשנת 2003 יצא ספרו של הגואל לאור בהוצאה עצמית. אז גם החלו בני הזוג לעבור משיחות מיסטיות לא מחייבות לגיבוש הגרעין הקשה של חברי הקבוצה שהורכבה מארבעה תלמידים של עמית, שהפכו לתלמידי הרוחניים של הגואל. ארבעתם כבר עזבו את הקבוצה.

בתחילה לימד אותם הגואל מיסטיקה. פעמיים-שלוש בשבוע. א': "אביב אמר לי שבגלגול הקודם הייתי אישה שחיה בשואה. שלא איבדתי או תקווה שיהיה טוב בסוף. ר' היה פעם רב גדול עם המון תלמידים. ג' היה מלאך ול' חייזרית מכוכב אחר שבו לחייזרים אין גוף והיא באה ללמד אותנו. אז היינו אישה מהשואה, רב גדול, מלאך וחייזרית, ארבעת המיוחדים, וסביבנו כבר התחילו להתקבץ עוד. כל הזמן הצטרפו אנשים. אביב נתן לי כל הזמן משימות. נגיד, להסתכל על אנשים ולהגיד לו מה הם חושבים עליי. הוא אמר לי שאני צריכה להפסיק להיתקע על כל דבר ולקבל דברים. אביב היה האור העליון. כל מי שהגיע אליו קרא קודם את הספר וידע מיהו והתנהג אליו בהתאם. כאילו כל מילה שלו היא אמת".

נפילה אל החושך

בשלב הבא הקימו בני הזוג את "עמותת מרכז האור", שמטרתה "לקדם באופן מעשי את הטוב בארץ ובעולם". שניים מתלמידיה של עמית שעברו את גיל 18 וכבר לא נחשבו

שהיתה המחנכת של הכיתה המקבילה, היתה זו שמדברים איתה. אז גם אני הלכתי אליה. היא היתה מין קרש הצלה שיכולתי להיאחז בו. לא רק אני נאחזתי בה. היה להם קל לחדור לשכבה שלנו. אני סירבתי ללכת לפסיכולוג, וככה גם רוב השכבה. בפנימייה לא ראו בזה משהו פסול, כי היא היתה המחנכת והמורה שלנו. אחר כך הוקמה 'עמותת מרכז האור'."

נפילתי אפיים אור

עמית הגואל התקבלה לעבודה בבית הספר התיכון של מכללת שדה-בוקר לפני כשבע שנים. בני הזוג הגיעו למוסד מהמושב קרש-ברנע על גבול מצרים, צפונית-מערבית לניצנה, שבו גרו כשש שנים.

על עמית, בעלת תואר שני במחשבת ישראל מטעם אוניברסיטת בן-גוריון שהעבירה במושב חוגי בית למקרא, מספרת אחת מחברות המושב: "אנשים הרגישו תמיד רגשות נחיתות על ידה. היא כריזמטית ונחושה". על אביב היא יודעת לומר רק שהיה "איש אגרסיבי" ושניסה לעסוק בגידול עגבניות. השקיע כסף בענף ונכשל. שניהם מתוארים כאנשים אינטליגנטיים.

לפי ספרו "כל בריות לבך אמת - דרך הלוחם אל האור", הגואל בן ה-44 העביר את רוב שנות חייו בגבעתיים. אביו

תגובות:

בני הזוג עמית ואביב הגואל ביקשו לא להגיב לנאמר בכתבה. מערכת 7 ימים הפנתה אליהם שאלות רבות העולות מהכתבה. על כולן הם ענו ב"אין תגובה".

ענת שור, דוברת ארגון המורים: "ארגון המורים העל-יסודיים מטפל בבעיות הפרופסיונליות של חבריו וכחלק מטיפול זה מספק ייעוץ לכל מי מחבריו שנדרש לכך. ארגון המורים אינו הגוף האמור לבדוק שייכות של מורה לכת כזו או אחרת. תפקיד הארגון לדאוג לכך שזכויות חבריו לא ייפגעו וזאת על פי תפקודו במסגרת המערכת שאליה הוא משתייך".

קיבוץ רביבים: "ארבעת האנשים שציינת אכן שכרו פה דירות. לא נצפתה אצלן שום פעילות מורה. אנשים נחמדים מאוד".

מיכל צדוקי, דוברת משרד החינוך: "מנהלת מחוז הדרום במשרד החינוך, עמירה חיים, אומרת, כי המורה אינה מועסקת על ידי המשרד אלא על ידי התאגיד - המדרשה שדה בוקר. המורה הושעתה על ידי מנכ"ל המדרשה על רקע פעילותה בעמותה. המורה עומדת לפני שימוע שלפני פיטורין, והיא לא תעסוק בהוראה בבית הספר בשנת הלימודים הבאה".

אבא, בוא נתלה דגל

לגיליון זה מצורף דגל ישראל, מתנת בנק הפועלים. בואו נתלה אותו כולנו.
חג עצמאות שמח

(אירוד תומקו וועבסוקי) ארפא

(המשך מעמוד קודם)

ואוצרת בתוכה את אורו של האלוהים.
"אביב הוא אור טהור", כתבה עמית במכתב, כשהיה ר' תלמיד י"ב ורב עם אביב. "לנסות לשפוט את אביב בכלים שלך היום זה כמו לנסות לשפוט את אלוהים ולהגיד שהדרך שבה הוא מנהל את העולם היא טעות". מאוחר יותר, כשהיה בצבא, נכנס ר' לדיכאון. הוא בכה במשך שעות ונתקף בחרדות. לדבריו אמרה לו עמית שהיא תשמח אם לא יפנה לקב"ן. הוא המשיך לשרת בצבא והקריש לעמותה את כל זמנו הפנוי. עד שהחליט לעזוב. ר' לקח לעצמו פסק זמן של חצי שנה מהקבוצה, עד שעזב סופית. במשך אותה שנה, כדי לממש את חזונו עיר האור שלו, התחיל אביב הגואל להכשיר את ה"רואות" שלו, שישמשו בעתיד כנביאות יודעות כל בעיר שתיבנה, לפי החזון, על הר אלדר. א' היתה אחת המיועדות לתפקיד, וכדי להצליח במשימה ולעבור לעולמות העליונים היה עליה לתרגל מדיטציה בעזרת דמיון מודרך במשך שעות, בהנחייתו של הגואל. "עצמתי עיניים ודמיינתי עולם שהוא צהוב כמו מרבר, שיש בו ירח ותהום. הייתי צריכה לקפוץ אל הירח. שהוא כבר

א': "אביב אמר לי שבגלגול הקודם הייתי אישה שחיה בשואה. שלא איבדתי אז תקווה שיהיה טוב בסוף. ר' היה פעם רב גדול עם המון תלמידים. ג' היה מלאך ול' חייזרית מכוכב אחר שבו לחייזרים אין גוף והיא באה ללמד אותנו

עבירות לכאורה מצד עמית הגואל. "העמותה הזו היא בעלת מאפיינים ברורים של כת רוחנית מיסטית... לארגון הזה יש ספר קודש וטבעת מיוחדת... אני מבקש לקיים בדיקה משפטית מקפת בסוגיה זו, הגובלת לכאורה בניצול ציני של מעמד המורה". ככל הידוע לנו, בדיקה משפטית לא נעשתה, ובינתיים חלף עבר לו התאריך של ה'31 במאי שאחריו, לפי חוקי ארגון המורים, כבר אי אפשר להעביר מורה מתפקידו, ועיני העביר את עמית הגואל לתפקיד של ספרנית. במקביל כתבו עמית ואביב הגואל לוועד ההורים מכתבים שבהם הכחישו את הנאמר עליהם. "העמותה לא פועלת במדרשה בכלל", כתבה הגואל. וגם: "עמותת מרכז האור היא עמותה חוקית ולא כת". כיום כוללת "עמותת מרכז האור" כשלושים חברים, רובם בני עשרים פלוס, ביניהם זוגות אחים ואפילו אם ובתה. החברים

ויהי חושך

בית הספר נאוה לדרמן, למנכ"ל עיני, לעמירה חיים, מנהלת מחוז הדרום במשרד החינוך, ולמנכ"לית המשרד רונית תירוש. בחודש מאי של אותה שנה שלח ר' אביב מכתב נוסף לעו"ד שליט. "אני כותב לך מכתב זה לאחר שחלף יותר מחודש מאז כתבתי את מכתבי הראשון אליך", נכתב בו. "לאור העדויות שבירדנו, אנשי עמותת 'מרכז האור' פעלו בקרב תלמידי בית הספר והפנימייה בשדה-בוקר במשך יותר משלוש שנים, וזאת בשעה שגורמים שונים בבית הספר ובהנהלת המדרשה ובהם המנכ"ל מר יעקב עיני ידעו על פעילות זו ולא עשו די להפסיקה". אחד ההורים מעיד שנאוה לדרמן, מנהלת בית הספר, אמרה לו שהיא ראתה במו עיניה את אביב הגואל מתבודד עם תלמידים בפנינת החי בחושך.

שישה ימים אחר כך שלח ר' אביב מכתב לעמירה חיים. העתק המכתב נשלח למנכ"לית משרד החינוך רונית תירוש ולעדינה בר עקיבא, נציבת תלונות הורים, תלמידים ומורים במשרד החינוך. "...נושא שיבוצה מחדש של הגב' עמית הגואל נמצא בתחום טיפולך הבלעדי", כתב לה. "אי לכך אנו רואים את התחמקות המתמשכת ממפגש עם מנהלת בית הספר התיכון ועם נציגי ועד ההורים, על מנת לדון בשיבוצה מחדש, כצעד לא מובן ומסוכן שיכול להוביל להתמוטטות בית הספר". יומיים אחר כך נשלח מכתב ליועצת המשפטית של משרד החינוך דורית מורג. במכתב התבקשה מורג לבדוק האם נעברו

שייך לעולמות אחרים. תמיד הרגשתי שאני רואה את מה שהוא סיפר לי שצריך לראות. שהוא מכונן אותי לזה. תמיד היה הקול הזה שאמר לי: 'את בעצם לא רואה שום דבר שהוא לא אמר לך שנמצא שם'. אבל מראש הוא תמיד אמר לנו שיתחיל אצלנו ספק ואנחנו צריכים לדעת למנוע אותו ולא להתייחס אליו". בסופו של דבר עזבה. כמה ימים אחר כך התקשר אליה הגואל וניסה להפחיד אותה, כמו שנהג עם ר' שפרש לפניה. "את נופלת לתוך חושך", הזהיר. אבל היא לא חזרה.

גביש אור מהשמים

ב'28 באפריל 2004, קצת לפני שהסתיימה שנת השבתון של הגואל, שיגר ר' יואב אביב, יו"ר ועד ההורים של בית הספר לחינוך סביבתי שדה-בוקר, מכתב לידי עו"ד משה שליט, יו"ר הנהלת תאגיד מדרשת שדה-בוקר (המדרשה היא תאגיד ממשלתי, ומנכ"ל המדרשה מתמנה על ידי שר החינוך - א"ק). "...ברור לכולם כי חזרתה הצפויה של הגב' עמית הגואל להוראת תנ"ך בבית הספר בשנת תשס"ה תחשוף שוב את תלמידי בית הספר להשפעות זרות ומסוכנות מבית מדרשה של 'עמותת מרכז האור', נכתב בו. "לפיכך הגענו לנקודת הזמן שבה על הנהלת תאגיד מדרשת שדה-בוקר להחליט האם היא מצטרפת לציבור ההורים, המורים והנהלת בית הספר ונוקטת את הצעדים הנחוצים כמתבקש מתפקידה. ברור לכולם שאם לא תגלו את האחריות הנדרשת, משמעות הדבר היא שהחלטתם להפקיר את בית הספר בידי אנשי 'עמותת מרכז האור' שיעשו בו כרצונם". העתקים מהמכתב נשלחו למנהלת

זה הטריד אותי < תגובת יעקב עיני, מנכ"ל מדרשת שדה-בוקר:

מתי חשדת שמשוהו אולי לא תקין בפעילותם של עמית ואביב הגואל?
"לפני שנתיים, כשהוקמה 'עמותת מרכז האור'".
זה התחיל עוד קודם.
"לא ידוע לי על כך. הנושא התפוצץ לקראת סוף אפריל 2003, ואני לא מעורב בפרטים".
עד אז לא ידעתם כלום?
"אלה היו שמועות שהתגלגלו. לא דברים ברורים וללא שמות של תלמידים".
בדקתם את העניין?
"לא יכולתי לבדוק את זה. עמית הכחישה את הדברים מכל וכל, ולא היו לי ראיות מוצקות. היתה עמותה שהיא עמותה על פי חוק. אחר כך חתמתי עם הגואל על מסמך משפטי".
ידעת שהיא מפנה תלמידים ל"טיפולים" פרטניים אצל אביב?
"לא".
ועכשיו אתה יודע?
"לא".
בדקת את הדברים מול תלמידים?
"לא".

כ'200 משפחות מתגוררות במדרשה. רובן של אנשי סגל ומנהלה, אבל גם אנשי מחקר מ"המכון לחקר המדבר" ומ"המרכז למורשת בן-גוריון" נמצאים שם. בבית הספר לומדים 225 תלמידים. 170 מתוכם מתגוררים בפנימייה. בחול המועד פסח, בחום כבד, מראם של רבים מהמבנים במדרשה מוזנח. טיח מתקלף, עזובה. "המקום הזה מתחיל להיפרם בשוליים", אומר לי יצחק מאיר, תושב המדרשה המהווה יישוב קהילתי וחבר ועד ההורים. בפתיחת שנת הלימודים הקרובה לא תלמד הגואל בבית הספר. אבל דורית, אמו של אחד החברים בקבוצה, שחבריו מעידים עליו כי הוא "כבר נראה כמו זומבי", מרגישה שעבור בנה זה מאוחר מדי, והיא צורכת כדורי הרגעה. "אנחנו, ההורים, כבר לא מעניינים אותו. הוא במצב נפשי לא יציב, ומאז שהוא בכת אין לו חברה", היא אומרת. "אני מרגישה שהוא איבד את עצמאות המחשבה שלו, שאין לו שיקול דעת. אין לו קשר עם חברים שהם מחוץ לכת. הוא אומר על כולנו שאנחנו 'חשוכים'". גם סימה, אמה של חיילת שעברה לקיבוץ רביבים הסמוך, שם שכרו כמה מחברי העמותה דירות, מרגישה שנעשה מעט מדי ולאט מדי. סימה מספרת על בתה שהיא מתבודדת, שבכל דבר ועניין היא מתייעצת עם הגורו שלה ושאתה לכמה חודשים היא משתפת בנכנסים שמארגנת העמותה ותורמת שם את מיטב זמנה וכספה. ב"כנס ירושלים" שנערך בשנה שעברה, ובו ישבו חברי הקבוצה במשך שלוש שעות והחזיקו ידיים בעיניים עצומות, השתכנעה הבת שלה שהם הצליחו להוריד גביש אור מהשמים. "אני מפחדת שהבת שלי תתרוסק לגמרי", היא אומרת. ■

הקיץ מתחיל בטוים "אר" אם

כל מה שילדים צריכים כדי לפתוח את הקיץ בגדול!

ראובני פריזן IPG

חוקי המכרז ת-2005:05-05:05 עד גמר המלא, אין כפל מצעעים והחזרת, הרשות שמורת לצעצועי ילדים את החוק להחיל את כמות הקניה לכל קווא או להסכים את המכרז בכל עת, תשלומים בקניה ב-25% ש"ח ומעלה, מניחים לרשומי להחזרה בלבד, כל"ת.

בריכת אליפסה ענקית
מידות בריכה: 262 ס"מ x 160 ס"מ x 46 ס"מ גובה:
INTEX

רק ~~199⁹⁹~~ ₪ 40 x 3 = 120

SKN 500488

בית ילדים לחצר
מידות: 86 ס"מ x 114.5 ס"מ x 116.5 ס"מ
לבחירתכם מבין שלושה צבעים

רק ~~449⁹⁹~~ ₪ 80 x 4 = 320

גלשן בוגי + חרבות
גודל: 104 ס"מ

רק ~~69⁹⁹~~ ₪ 49⁹⁹

החמשה להחזרה בלבד. SKN 682594

רובה מים כולל ווסת לחץ
4 מצבי לחץ לירי למרחקים

רק ~~79⁹⁹~~ ₪ 49⁹⁹

SKN 748215

מגלשה
מתאים לחצר ולמרפסת לגילאים 2-5

רק ~~69⁹⁹~~ ₪ 69⁹⁹

SKN 650749

בימבה מוסיקלית דיסני
להשיג בדגמים נוספים כל הבימבות מנגנות וכוללות צעצועים למשחק

רק ~~299⁹⁹~~ ₪ 40 x 5 = 200

SKN 745693 / 707174/23/15

טיולון 3 מצבים
גגון מתכוונן 3 מצבי שכובה מזרון אורטופדי חדש פגוש מרופד ומנווילן כולל סל רשת באישור מכון התקנים הישראלי

רק ~~349⁹⁹~~ ₪ 50 x 6 = 300

SKN 748994/86/749001

בריכת פעילות מתנפחת
כולל: אוניברסיטה עם צעצועים ניתלים, משחקי בד מרשרשים ומראה ריפוד נשלף לכביסה

רק ~~299⁹⁹~~ ₪ 40 x 5 = 200

SKN 754323

אופני BMX 14"
מגוון ענק של אופניים, ממונעים, רולרים ועוד במחלקת הגלגלים!

רק ~~310⁹⁹~~ ₪ 45 x 6 = 270

המבצע חוקי רק לילדים 14"

הקיץ כבר כאן!
מגוון ענק של בגדי ים מצופים, מזרני ים, כדורים ועוד.
משחקים לחול ולחוף

החל מ-9⁹⁹ ₪

10 עד תשלומים ללא ריבית והצמדה

אילת רח' חטיבת גולני (מחירים ללא מע"מ) אשדוד טופ סנטר באר-שבע מרכז "ביג" בארחת-צחק מתחם ג'מבו ג'י-שמאל מרכז מסחר עדי-הלום פאואר סנטר 2000 ירושלים פייר קניג 39 תלפיות ירושלים קניון ירושלים (מלחה) כפר-סבא מרכז שרונה (מול המשטרה) חיפה חוצות המפרץ חיפה גרנד קניון חיפה קניון חיפה נהריה מרכז "ביג" (רגבה) חדש! כרמיאל מרכז "ביג" קריית-שמונה א.ת. דרומי ראשל"צ א.ת. חדש "חונים קונים" רחובות בילו סנטר רמת-גן מול קניון איילון שפיים כביש החוף תל-אביב דיזנגוף סנטר תל-אביב מרכז ויצמן (איכילוב) פתח-תקווה צומת ירקון לסניף הקרוב אליכם חייגו: 1-700-70-45-70 ניתן לפנות אלינו גם בדואר אלקטרוני: toysrus@tru.co.il